

почи́ташь нѣкого побече ѿ ко́лкого
 ѣ досто́инъ, безчестишь го и сѧ рѣ-
 гаешь съ него: Така пакъ ѿ дрѣга
 страна́ треба да промышлявашъ за да
 възда́вашъ прилична по́честъ и стран-
 нолю́бїе на о́на, ко́нто са досто́ини
 за почи́танѣ, ако̀ не щѣшь да тѧ на-
 зова́тъ гордели́въ, и да ти река́тъ
 чи си ималъ дрѣгитѣ за нѣзащо.
 За това́ треба о́на, ко́нто са зна-
 менити, и има́тъ нѣкое досто́ин-
 ство, и ко́нто са сѧ оудосто́или да
 слѣжатъ предъ Бо́га, на ко́нто ѣ и
 преда́дено да предста́ватъ и да сѧ
 мо́латъ Бо́гу заради наро́да, да
 ги недоча́квашъ и прѣемашъ прѣстѣ и
 както са слѣчи, но съ благоговѣ́нїе
 и досто́йно почтѣ́нїе да си изва́дишь
 шапка́та, и като̀ имъ сѧ поклонѣ́шь
 малъ, да пока́жешъ камъ тѣхъ вѣсе-